

Rozjímání na první sobotu

JEŽÍŠOVA KŘÍŽOVÁ CESTA

sr. Urszula Kłusek, SAC

Vítej, Maria, Bolestná Matko! Vítej, Matko, která jdeš věrně za svým Synem cestou, kterou si On zvolil – cestou křížovou. Teď se, Maria, naplňuje to, co před lety předpověděl v prorockých slovech stařec Simeon; meč bolesti probodne tvé Neposkvrněné Srdce. Kdo z nás, hříšných lidí, kteří nikdy nemilovali a nebudou milovat Ježíše tak, jak ty ho, Maria, miluješ, je schopen pochopit velikost tvé bolesti? Čím čistší je láska, tím větší je utrpení. Je to bohužel tak, Maria, já nejsem schopen pochopit velikost tvého utrpení, ale toužím být s Tebou, Bolestná Matko, když prožíváš utrpení svého Syna. Toužím Tě poznat na křížové cestě a skrze toto poznání se toužím učit milovat Ježíše, který jde cestou kříže a zve mne na tuto cestu.

Mystička bl. Kateřina Emerichová ve svém popisu tvého posledního rozloučení s Ježíšem zaznamenala, že když ses od něj dozvěděla, co ho čeká v nejbližší době, něžně jsi jej prosila, Nejsvětější Panno, abys mohla umřít spolu s ním. Ježíš Ti ale doporučil, abys snášela svou bolest klidněji než jiné ženy a zároveň Ti oznámil, že po třech dnech vstane z mrtvých a že za Tebou po zmrtvýchvstání přijde. Vnitřně ses, Maria, uklidnila; už jsi tolik neplakala, ale na tvé tváři byl vidět nesmírný smutek a hluboká bolest. Jako dobrý

a vděčný Syn Ti Ježíš poděkoval za veškerou lásku, kterou jsi mu prokazovala, objal Tě na rozloučenou pravou rukou a něžně Tě přitisknul ke svému srdci. Rozloučení před smrtí bylo vrcholným rozloučením všech těch předchozích rozloučení, která jsi dříve prožila.

Jsem si jist, Maria, že ses účastnila všech okamžiků Ježíšova utrpení, i když ne vždy fyzickým způsobem. Evangelista Jan zapsal, že jsi stála pod křížem Páně a že Tě Ježíš odevzdal Janovi a Jana tobě. Evangelia nepopisují tvé setkání s Pánem Ježíšem na křížové cestě, ale popisují je mystici, kterým Pán Ježíš zjevil tajemství svého i tvého utrpení.

Blahoslavená Kateřina Emerichová popisuje tvé setkání se Synem na křížové cestě takto:

„Když procházel, zvedl Ježíš trochu hlavu, která byla zraněná strašnými trny, a podíval se na svou bolestnou Matku pohledem plným stesku a lítosti; ale v té stejné chvíli zakopl a podruhé pod tíhou kříže upadl na kolena. V srdci Nejsvětější Panny se ozvala nesmírná bolest a láska, když spatřila tento pohled. Z očí jí zmizeli kati, zmizeli vojáci a ona viděla jen svého milovaného, zuboženého, zmučeného Syna; vyšla z brány na ulici, prodrala se mezi biřice a padla na kolena před Ježíšem a rameny ho objala. Uslyšela jsem dva bolestné výkřiky, nevím, jestli byly vysloveny nahlas nebo jen v duchu: ‚Můj Synu‘ – ‚Moje Matko‘.“

Jiná mystička sestra Josefa Menendezová zapsala tato slova, která jí Ježíš diktoval:

„Jděte ještě se mnou. O několik kroků dále potkáte moji Nejsvětější Matku. Se srdcem proniknutým bolestí jde naproti mně. Pomyslete na mučednictví těchto dvou srdcí. Moje Matka přece miluje svého Syna nade všechno a nejen, že mu

nemůže ulevit, ale naopak; ví, jak moc její přítomnost zvětšuje moje utrpení. A já, nejvíce na světě miluji svou Matku! A nejen, že ji nemohu potěšit, ale žalostný stav, ve kterém mě vidí, jí způsobuje bolest, která je podobná té mé, protože smrt, kterou snáším na svém těle, nosí Matka ve svém srdci.

Ach! Její oči se ode mne nemohou odtrhnout a ty moje, které jsou zalité krví, spočívají na ní! Není slyšet jediné slovo, ale jak moc mluví naše srdce při tomto bolestném setkání!“

Maria, jsem s tebou. V tichu a modlitbě, s touhou v srdci setrvávám u tvého neposkvrněného bolestného srdce. Už tolik dní, týdnů, měsíců a let uplynulo ode dne, kdy ti anděl Gabriel zvěstoval Ježíšovo narození a ty, poslušná Bohu, jsi odpověděla své Fiat – ať se mi stane. Tehdy jsi určitě nerozuměla, Maria, že ono: „Ať se mi stane“ bude zároveň i souhlasem k Ježíšově křížové cestě a tvému podílu na ní. Když jsi ale už jednou dala svou důvěru Bohu a odevzdala ses Boží vůli, nezměnila jsi, Maria, svůj názor a volbu, i když byl tvůj život stále těžší a provázelo ho stále větší utrpení. Na toto tajemství tvé věrnosti vzpomínal papež Benedikt XVI. během křížové cesty v Koloseu 25. března 2005 takto:

„Na Ježíšově křížové cestě nacházíme také Marii, jeho Matku. Během jeho veřejného života se musela uchýlit do ústraní, aby vytvořila prostor k narození nové Ježíšovy rodiny, rodiny jeho učedníků. Musela také slyšet slova: ‚Kdo je moje matka a kdo jsou moji příbuzní?... kdo plní vůli mého nebeského Otce, to je můj bratr i sestra i matka‘ (Mt 12, 48-50). Teď ji vidíme jako Matku Ježíše nejen fyzicky, ale také v srdci. Dříve než ho počala ve svém těle, počala ho ve svém srdci svou poslušností. Marii bylo řečeno: ‚Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida‘ (Lk 1,31-32). A z úst starce Simeona uslyšela Maria toto: ‚I tvou

vlastní duší pronikne meč‘ (Lk 2,35). Připomněla si slova proroků, například: ‚Byl týrán, ale podrobil se a neotevřel svá ústa; jako beránek vedený na porážku a jak ovce, která mlčí před stříhači, neotevřel svá ústa‘ (Iz 53,7). A nyní se vše děje doopravdy. Ve svém srdci uchovala archandělova slova, která jí řekl na začátku: ‚Neboj se, Maria‘ (Lk 1,30). Učedníci utekli, ale ona ne. Zůstala zde, s odvahou matky, s věrností matky, s dobrotou matky a s vírou, která se nezachvěje ani v hodině temnoty: ‚Blahoslavená, která jsi uvěřila‘ (Lk 1,45). ‚Ale nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?‘ (Lk 18,8). Ano, v tomto okamžiku Ježíš ví, že u Marie víru nalezne. A v této hodině je to jeho velká útěcha.

Svatá Maria, Matko Páně, zůstala jsi věrná, když učedníci utekli. Tak jako jsi uvěřila úžasnému andělovu poselství, že se staneš Matkou Nejvyššího – věřila jsi i v hodině jeho největšího ponížení. Tímto způsobem ses, v hodině kříže, v hodině nejtemnější noci světa, stala Matkou všech věřících, Matkou církve. Prosíme tě: nauč nás věřit a dej, by naše víra přinášela ovoce v odvážné službě a byla znamením lásky, která je vždy připravena sdílet utrpení a pomáhat.“

Maria, Matko má, dojíámá mne právě to, že v nejtěžší hodině svého života v tobě Ježíš našel víru a lásku. Prosím tě, Maria, uč mne žít, milovat a trpět právě tak, aby vždy a v každém okamžiku, v každé situaci a zkušenosti ve mně Ježíš našel víru a lásku. Víím, Maria, že občas, když přicházejí utrpení, se lidé ptají: „Kde je Bůh? Opravdu mne miluje, když tak moc trpím? Kde je Bůh, když se válčí, když umírají a trpí dobří lidé, když trpí děti?“ Občas také lidé Boha zavrhnou, zavrhnou Ježíše, jakoby On toto utrpení zavinil. Ale Bůh přece není viníkem toho, že je na zemi utrpení a smrt. Ne! To není vina Boha, ale satana a nás, lidí, kteří místo toho, abychom poslouchali Boha, nasloucháme našeptávání zlého ducha, věříme jeho lžím a dovolujeme mu, aby nás

svedl. Zapomínáme na to, že každý hřích přináší na svět zlo, utrpení, rozkol a jiné bolestné důsledky. Ty jsi, Maria, nikdy neposlouchala našeptávání zlého ducha, nešla jsi za jeho pokušením a nikdy jsi nespáchala žádný hřích. Proto jsi uměla jasně a dobře rozlišovat. Věděla jsi, že Ježíš trpí zcela nevinně, ale věděla jsi také, že pouze utrpení nevinného, čistého Beránka, který dává sám sebe jako oběť z lásky k Bohu a k lidem, může přinést světu vysvobození a spásu. A i když tvé srdce Matky krvácelo bolestí, kterou nejde popsat, věrně jsi setrvala u Ježíše a souhlasila jsi se vším, s čím souhlasil On. Bolestná Matko, vypros mi u svého božského Syna milost dobrého poznání pravdy, odlišení Božích slov a Boží vůle od klamného našeptávání zlého ducha. Toužím, Maria, toužím celým srdcem jít za Ježíšem všude tam, kam jde On, takže i na cestu kříže a utrpení, a dokonce i smrti, kterou také toužím obětovat Bohu k mému věčnému užitku i k užitku všech ubohých hříšníků.

Odevzdávám ti, Maria, všechny, kteří dnes, v této chvíli, jdou svou křížovou cestou. Odevzdávám ti utrpení všech matek, otců, dětí, mužů, žen, starců, mladých lidí. Odevzdávám ti, Maria, všechna lidská utrpení duchovní, psychická, fyzická, utrpení válek, hladu, osamocení, bloudění, bídy a chudoby. Maria, vezmi naše utrpení do svého srdce a spolu se svým utrpením je odevzdej dobrému Bohu, aby byl zničen hřích, aby byly spaseny duše a aby sláva Boží stále zářila.

Amen.

Ave Maria!